

Robert Lisabeth

Zetelrede ter ere van

Daniël Jonsen

door

Robert Lisabeth

Daniël Jonsen

12.12.2015

Het is voor mij een grote eer om U hier vandaag toe te spreken over deze grote figuur waarvan mij de zetel in de Academie wordt toegewezen.

Daniël behoorde tot de filatelistische generatie die Oostende rijk was : Dr. Hugo Van de Veire, Henri L.Nierynck, Raymond Dewulf, Walter Major. Het doet dan ook deugd om dit hier te kunnen doen als eerbetoon in uw select gezelschap.

Reeds als jonge student was Daniël Jonsen een buitengewoon filatelist. Ik leerde hem kennen in de Jeugdafdeling van de Koninklijke Postzegelkring Oostende, dat was in 1964. Reeds vlug was hij gefascineerd voor mooie en interessante filatelistische stukken en buitengewone afstempelingen, hij had een fijne neus daarvoor en kon daarbij nog rekenen op zijn buitengewone intelligentie. Niets ontsnapte aan zijn aandacht en hij wist maar al te goed wie wat had dat hem zou kunnen interesseren.

Daniël had zijn studies gedaan aan het Koninklijk Atheneum van Oostende en vervolgens aan de Vrije Universiteit van Brussel waar hij als econoom afstudeerde. Hij begon bij de Nationale Bank van België en kreeg daar vlug een belangrijke functie bij de Bankcommissie. Bankprocedures en reglementeringen waren niet vreemd voor hem evenmin de economische toestand van een bedrijf welke hij aan de hand van balansen en jaarrekeningen perfect kon inschatten.

Een belangrijke maatregel welke zijn stempel droeg was de verplichting van de Banken om een kapitaalsbuffer aan te leggen. Met een gouden handdruk verliet hij vroegtijdig de N.B.B. Hij woonde toen in Brussel in de Vilain XIV straat in de nabijheid van de Rue du Midi en de gerenommeerde veilinghuizen en handelaren zoals Ets. Balasse, Baeten en Soeteman om er maar enkele te vernoemen. Hij was voor de veilinghouder een graag geziene gast en een doorzetter als wanneer hij op een bepaald lot zijn zinnen had gezet.

Hij had veel vrije tijd en kon zich volledig op zijn passie toeleggen. Hij was lid van vele postzegelkringen in België en werd daardoor een zeer gekende figuur in die middens. Hij werd corresponderend lid van de Belgische Academie voor Filatelie op 14 november 1981 en titulair lid op 4 november 1995.

Daniël had zich in veel aspecten van de Belgische Filatelie gespecialiseerd. Zijn drukwerkstempels, de uitgifte 1869, de uitgiftes fijne en grove baard, Poortman, de Noodstempels, de Achttiendaagse Veldtocht, militaire stempels, rolzegels, aérophilatelie van België, grote frankeringen behoorde tot zijn uitgebreid patrimonium.

Hij was actief als bestuurslid bij Wefis en o.a. Abep en eveneens provinciaal commissaris voor de traditionele filatelie.

Hij publiceerde in diverse tijdschriften en studies. Bij Wefis verscheen studie nr. 86 over de Tweede Wereldoorlog, Mobilisatie en achttiendaagse veldtocht (2000), in het tweede nummer van Fisto (1984) publiceerde hij een mooie studie over 'Specifieke drukwerkstempels 1838-1905". Hij had een mooi palmares. Nationaal en internationaal behaalde hij vele gouden medailles en eremetaal waarover hij bijzonder fier was. Met zijn imposante figuur en daarbij nog zijn specifieke lach kon hij ieders aandacht trekken.

Heel bekend is de kazerne bootsman Jonsen te Oostende genoemd naar zijn oom. Zijn oom was bij de Royal Navy als ontminner en bij een (altijd) gevaarlijke ontminningsopdracht in 1944 op de Schelde sloeg het noodlot toe. Door een magnetische mijn kwam het ontminningsschip tot ontploffing waarbij de bemanning omkwam. De naam Jonsen heeft in Oostende en Antwerpen daardoor een bijzondere betekenis.

Een zeer mooi moment was onze reis naar Madrid ter gelegenheid van Espana 84. Een busreis werd ingericht door de West-Vlaamse Verstandhouding, Daniël had plaats in de bus achter mij en mijn echtgenote en ondanks de lange reis hadden wij zeer interessante gesprekken waardoor het traject voorbij vloog. Zijn suggestie dat ik mij in de filatelie moest toe leggen op een bepaalde uitgifte van België had als weloverwogen resultaat dat ik voor de "Montenez"- zegels koos. Deze filatelistische uitstap werd ook een mooie ontdekking van het Prado museum waar Hieronymus Bosch - een schilder die hedendaags oogt - de voorkeur had. Daniël had naast de filatelie ook veel interesse voor onze hedendaagse kunstenaars. De Plaza Mayor en de catacomben met de talrijke restaurantjes waren onvergetelijk.

Wat hij machteloos moest ondergaan was het verlies van zijn psychiatrische evenwicht. Voor zijn familie en zijn talrijke vrienden en kennissen werd het een moeilijke en lange periode van onbegrip.

Langdurige medicatie en therapie mochten niet baten. Er waren tijdelijke momenten met hoop op beterschap, maar zijn situatie verslechterde en op 28 april 2015 overleed hij.

Een groot figuur voor de Belgische filatelie heeft ons veel te vroeg verlaten.

Om te eindigen wil ik mijn dank betuigen aan onze Voorzitter de Heer Henk Slabbinck en de beheerraad van onze Academie voor de grote eer die ze mij betoonden door mij de zetel toe te kennen van deze eminente filatelist.